

ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထူးအယူခံမှု

+ ၂၀၀၆
ဖေဖော်ဝါရီလ
၂၄ ရက်

တရားရုံးချုပ် ဒုတိယတရားသူကြီးချုပ် ဦးသိန်းစိုး၊
တရားသူကြီးများဖြစ်ကြသော ဒေါက်တာတင်အောင်အေးနှင့်
ဦးချစ်လွင်တို့၏ရှေ့တွင်

မျိုးထွန်း
နှင့်
ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် *

သီးခြားစီကျူးလွန်ခဲ့သော ပြစ်မှုများအတွက် တရားခံအပေါ်
သီးခြားအမှုများခွဲပြီး တရားစွဲဆိုအပြစ်ပေးနိုင်သော်
လည်း ဖြစ်စဉ်တစ်ရပ်တည်းတွင် ဆောင်ရွက်ခဲ့သော
အပြုအမူများကို ခွဲခြားပြီးသီးခြားအမှုများစွဲဆိုခြင်းမှာ
မှန်ကန်သည်ဟု ဆိုနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ၁၅-၁-၂၀၀၄ ရက်နေ့က ပေါ်ပေါက်ခဲ့သော
ပထမဖြစ်စဉ်အတွက် တရားစွဲဆိုသော ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီး အမှတ်
၁၆/၂၀၀၄ တွင် တရားခံများအား ထောက်လှမ်းရေးတပ်ဖွဲ့က
စစ်ကြောထားခဲ့သည့် မှတ်တမ်းများကို သက်သေခံအဖြစ်တင်သွင်း
ထားသည်။ ထိုမှတ်တမ်း များတွင် အဓိကတရားခံမျိုးထွန်း(ခ)မျိုးထူး
ဘိန်းဖြူများဝယ်ယူရရှိခဲ့ပုံ၊ ပြန်လည်ရောင်းချခဲ့ပုံနှင့် သိုဝှက်ထား
ရုံပုံများကို ထွက်ဆိုထားခဲ့သည်။ ဝယ်ယူရရှိသော ဘိန်းဖြူများကို

* ၂၀၀၆ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထူးအယူခံမှုအမှတ် ၁၊ ၂
+ ၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၄၃၈(ခ)၊ ၄၃၉(ခ) တွင် ချမှတ်သော
၁-၉-၂၀၀၅ ရက်စွဲပါ တရားရုံးချုပ်၏ အမိန့်ကို အထူးအယူခံမှု။

ဘူးငယ်များဖြင့်ထည့်သွင်းပြီး နည်းပညာတက္ကသိုလ်ဘောလုံးကွင်း အနီး လူသူအရောက်အပေါက်နည်းသော ချုံအတွင်း သိုဝှက်ထားခဲ့ကြောင်း ထွက်ဆိုထားသည်။ မျိုးထွန်း(ခ)မျိုးထူး၏ အစစ်ခံထွက်ဆိုချက်များသည် ပစ္စည်းရှာဖွေတွေ့ရှိမှု ဖြစ်စဉ်များနှင့် ကိုက်ညီနေကြောင်းတွေ့ရသည်။ ထို့ကြောင့် ၁၅-၁-၂၀၀၄ ရက်နေ့က ပေါ်ပေါက်ခဲ့သော ပထမဖြစ်စဉ်အတွက် ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီး အမှတ် ၁၆/၂၀၀၄ တွင် မျိုးထွန်း(ခ)မျိုးထူးအားပြစ်မှု ထင်ရှားစီရင်ခဲ့ခြင်းမှာ သက်သေခံချက်များလုံလောက်ကြောင်း၊ ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်ကြောင်း သုံးသပ်ရရှိသည်။

မျိုးထွန်း(ခ)မျိုးထူးအား ၁၅-၁-၂၀၀၄ ရက်နေ့တွင် ဖမ်းဆီးပြီး စစ်ကြောရေးအဖွဲ့များက စစ်ဆေးကြရာတွင် မျိုးထွန်း(ခ)မျိုးထူးက ပြစ်မှု နှင့်သက်ဆိုင်သည့်အချက်များကို ထွက်ဆိုခဲ့ရာ ၎င်း၏ ထွက်ဆိုချက်များကို ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၁၆/၂၀၀၄ တွင် သက်သေခံအမှတ်(ပ)အဖြစ် တင်သွင်းထားသည်။ အဆိုပါ ပြစ်မှုကြီး အမှတ် ၁၆/၂၀၀၄ ၏ အစစ်ခံချက်များကို အကြောင်းပြုပြီး ၁၇-၁-၂၀၀၄ ရက်နေ့တွင် ရဲတပ်ဖွဲ့က သက်သေခံပစ္စည်းများထပ်မံရှာဖွေကြရာ ၁၅-၁-၂၀၀၄ ရက်နေ့က သက်သေခံပစ္စည်းတွေ့ရှိသော နေရာ တစ်ဝိုက်မှပင် သက်သေခံ ဘိန်းဖြူများနှင့် အခြားပစ္စည်းများကို တွေ့ရှိခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် မျိုးထွန်း(ခ)မျိုးထူးအားပြစ်မှုဆိုင်ရာ အမှုကြီးအမှတ် ၁၅/၂၀၀၄ ဖြင့် သီးခြားတစ်မှုတရားစွဲဆိုခြင်း ဖြစ်သည်။ သီးခြားတစ်မှု ဖြင့် စွဲဆိုသော်လည်း အဆိုပါအမှုအတွက် စစ်ကြောရေးအဖွဲ့က သီးခြား စစ်ကြောထားသော မှတ်တမ်းမတွေ့ရပေ။ တရားခံမျိုးထွန်း (ခ)မျိုးထူး က ရဲအရာရှိထံအစစ်ခံရာတွင် ဖော်ထုတ်ရရှိသော ကွင်းဆက်များကို အခြေခံပြီး မျိုးထွန်း(ခ)မျိုးထူး အပေါ် ပြစ်မှုထင်ရှား စီရင်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ အခြားခိုင်မာသော သီးခြားသက်သေခံချက် မတွေ့ရပေ။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီး အမှတ် ၁၅/ ၂၀၀၄ တွင် ၁၇-၁-၂၀၀၄ ရက်နေ့က ရှာဖွေတွေ့ရှိသော သက်သေခံပစ္စည်းအတွက်တရားစွဲဆို အပြစ်ပေးထားသော်လည်း အဆိုပါသက်သေခံပစ္စည်းများသည် ပြစ်မှု ဆိုင်ရာအမှုကြီးအမှတ် ၁၆/ ၂၀၀၄ ဖြစ်စဉ်နှင့်ဆက်စပ်မှုမရှိသော သီးခြား ဖြစ်စဉ်ဖြစ်ကြောင်း၊ တရားခံမျိုးထွန်း(ခ)မျိုးထူးက သီးခြား ကျူးလွန်ခဲ့သော အပြုအမူဖြစ်ကြောင်း၊ တရားလိုဖက်ကသက်သေ ထင်ရှားမပြနိုင်ခဲ့ပေ။ တရားခံမျိုးထွန်းက ဘိန်းဖြူများကို အခြားသူ များထံမှ အကြိမ်ကြိမ်ဝယ်ယူခဲ့ကြောင်း၊ အကြိမ်ကြိမ်ပြန်လည် ရောင်းချခဲ့ကြောင်း ထွက်ဆိုသော်လည်း ယခုပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၁၅/ ၂၀၀၄ ပါ သက်သေခံပစ္စည်းများမှာ မည်သူထံကမည်သည့်နေ့ က ဝယ်ယူရရှိ သည်ဆိုသော အချက်၊ ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၁၆/ ၂၀၀၄ ပါ ဖြစ်စဉ်နှင့် သီးခြားစီဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည်ဆိုသော အချက်ကိုတရားလို ဖက်က သက်သေမပြနိုင်ခဲ့ပေ။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အမှုကြီးအမှတ် ၁၅/ ၂၀၀၄ အတွက် သီးခြားအရေးယူအပြစ်ပေးနိုင်ရန် သီးခြား သက်သေခံချက် မတွေ့ရဟုဆိုရမည်။ သီးခြားစီကျူးလွန်ခဲ့သော ပြစ်မှုများအတွက် တရားခံအပေါ် သီးခြားအမှုများခွဲပြီး တရားစွဲ အပြစ်ပေးနိုင်သော်လည်း ဖြစ်စဉ်တစ်ရပ်တည်းတွင် ဆောင်ရွက်ခဲ့ သော အပြုအမူများကို ခွဲခြားပြီး သီးခြားအမှုများ စွဲဆိုခြင်းမှာ မှန်ကန် သည်ဟု ဆိုနိုင်မည် မဟုတ်ပေ။

- အယူခံတရားလိုအတွက် - ဒေါ်လဲ့လဲ့ဝင်း
(တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေ)
- အယူခံတရားခံအတွက် - ဒေါ်ကျင်စန်း
(ညွှန်ကြားရေးမှူး၊ ရှေ့နေချုပ်ရုံး)

ရန်ကုန်အနောက်ပိုင်းခရိုင်တရားရုံး၊ ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၁၅/ ၂၀၀၄ တွင် တရားခံမျိုးထွန်း(ခ)မျိုးထူးအပေါ် ၁၉၉၃ခုနှစ်၊ မူးယစ် ဆေးဝါးနှင့်စိတ်ကိုပြောင်းလဲစေသော ဆေးဝါးများဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ

၁၉(က)အရ ပြစ်မှုထင်ရှား၍ အလုပ်နှင့်ထောင်ဒဏ်(၂၀)နှစ်ချမှတ်ခဲ့သည်။ ယင်းအမိန့်ကို လျှောက်ထားသူ မျိုးထွန်းက မကျေနပ်သဖြင့် ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံးသို့ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအယူခံမှုအမှတ် ၅၇/၂၀၀၅ ဖြင့် ဝင်ရောက်ခဲ့ရာ အကျဉ်းနည်းပလပ်ခံခဲ့ရသည်။ ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၏ အမိန့်ကို မကျေနပ်သဖြင့် တရားရုံးချုပ်သို့ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၄၃၈(ခ)/၂၀၀၅ ဖြင့် ဝင်ရောက်ခဲ့ရာ အကျဉ်းနည်းပလပ်ခံခဲ့ရသည်။ ထို့ကြောင့် မျိုးထွန်းက တရားရုံးချုပ်၏ အမိန့်ကို မကျေနပ်သဖြင့် အထူးအယူခံ ဝင်ခွင့်ရရှိရန် လျှောက်ထားရာ အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြုခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့အတူ ရန်ကုန်အနောက်ပိုင်း ခရိုင်တရားရုံး၊ ပြစ်မှုကြီး အမှတ် ၁၆/၂၀၀၄ တွင် တရားခံမျိုးထွန်း(ခ) မျိုးထူးအား ၁၉၉၃ ခုနှစ် မူးယစ်ဆေးဝါးနှင့် စိတ်ကိုပြောင်းလဲစေသော ဆေးဝါးများဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၁၉(က) အရ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ပြီး အလုပ်နှင့်ထောင်ဒဏ်(၂၀)နှစ်ချမှတ်ခဲ့သည်။ ယင်းအမိန့်ကို လျှောက်ထားသူမျိုးထွန်းက မကျေနပ်သဖြင့် ရန်ကုန်တိုင်း တရားရုံးသို့ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အယူခံမှုအမှတ် ၅၈/၂၀၀၅ ဖြင့် အယူခံ ဝင်ရောက်ခဲ့ရာ အကျဉ်းနည်း ပလပ်ခံခဲ့ရသည်။ ရန်ကုန်တိုင်း တရားရုံး၏အမိန့်ကို မကျေနပ်သဖြင့် တရားရုံးချုပ်သို့ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၄၃၉(ခ)/၂၀၀၅ ဖြင့်ဝင်ရောက်ခဲ့ရာတွင်လည်း အကျဉ်းနည်းပလပ်ခံခဲ့ရသည်။ ထို့ကြောင့် လျှောက်ထားသူ မျိုးထွန်း (ခ)မျိုးထူးက တရားရုံးချုပ်၏ အမိန့်ကို မကျေနပ်သဖြင့် အထူးအယူခံ ဝင်ခွင့်ရရှိရန် လျှောက်ထားရာ အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြုခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ အထက်ဖော်ပြပါ အထူးအယူခံ ဝင်ခွင့်လျှောက်ထား မှုနှစ်မှုစလုံးကို ခွင့်ပြုခဲ့ရာတွင် အယူခံဝင်ခွင့်ပြုခဲ့သည့် ပြဿနာမှာ အောက်ဖော်ပြပါ ပြဿနာတစ်ခုတည်းကိုသာ အမှုနှစ်မှုအတွက် ခွင့်ပြုခဲ့ခြင်းဖြစ်သည် -

“ရဲစုံစမ်းစစ်ဆေးမှုအောက်တွင် အချုပ်တရားခံ၏ ထုတ်ဖော်ပြောကြားချက်အရ အလားတူသက်သေခံပစ္စည်းများကို

တစ်ဆက် တစ်စပ်တည်းသိမ်းဆည်းရမိသော အခြေအနေ
တွင် ဥပဒေတစ်ရပ်တည်းဖြင့် အမှုနှစ်မှုခွဲပြီး စွဲဆိုကာပြစ်ဒဏ်
(၂)ရပ်ကို သီးခြားစီကျခံစေန် ချမှတ်ခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေနှင့်
ညီညွတ်ခြင်းရှိမရှိ”

အမှုဖြစ်စဉ်မှာ ၁၅-၁-၂၀၀၄ နေ့ ၁၂:၀၀နာရီ အချိန်ခန့်တွင်
မရမ်းကုန်းမြို့နယ်၊ ၃ရပ်ကွက်၊ ကုလားသဒ္ဓိုင်းအနီး ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်များ
သည် သတင်းအရစောင့်ဆိုင်းနေစဉ် နည်းပညာတက္ကသိုလ်ကျောင်း
ဝင်းအုတ်တံတိုင်းကိုကျော်တက်ပြီး ဆင်းလာသူမျိုးထွန်း(ခ)မျိုးထူးကို
ဖမ်းဆီးရမိခဲ့သည်။ ၎င်းအား စစ်ဆေးဖော်ထုတ်ရာတွင် နည်းပညာ
ကျောင်း ဘောလုံးကွင်းအရှေ့ဘက်ချုံဖုတ်ထဲမှ ပလပ်စတစ်
ကျွတ်ကျွတ်အိတ်(ပန်းရောင်)ဖြင့် ထည့်ထားသော ဂြိုဟ်တုဝမ်းနှုတ်
ဆေးဘူးငယ် ၄ဘူးတွင် ထည့်ထားသည့် ဘိန်းဖြူ ၄.၅၈ ဂရမ်၊
ဘောလုံးကွင်းအရှေ့ဘက် ရေမြောင်း၏အင်္ဂါတေအဖုံးအတွင်းမှ
အနက်ရောင်ကျွတ်ကျွတ်အိတ်ဖြင့် ထည့်ထားသော ဆပ်ပြာခွက် ၉
ခွက်အတွင်း ပလပ်စတစ်အိတ်ငယ်များဖြင့်ထည့်ထားသော ဘိန်းဖြူ
၁၄၃.၂၇ ဂရမ်၊ မျိုးထွန်းထံမှ မူးယစ်ဆေးဝါးရောင်းရငွေဟု ယူဆရ
သော ငွေစက္ကူရောရာကျပ် ၁၂၅၉၀/၊ ဓားမြှောင်တစ်ချောင်း၊ လေးခွ
တစ်လက်နှင့်သံစို့ခေါင်းဖြတ် ၄ လုံး၊ မျိုးထွန်းဝတ်ဆင်ထားသော
၁ ကျပ်သား ခန့်ရွှေဆွဲကြိုး ၁ ကုံး နှင့် ၃ ပဲသားခန့်ရှိ ကျောက်
အစိမ်းရောင်ပါ ရွှေလက်စွပ် ၁ ကွင်းကိုသိမ်းဆည်းပြီး မျိုးထွန်း(ခ)
မျိုးထူးနှင့်အပေါင်းအပါ ၉ ဦးအပေါ် မူးယစ်ဆေးဝါးနှင့်စိတ်ကိုပြောင်း
လဲစေသော ဆေးဝါးများဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၁၅/၁၉(က)/၂၀(က)
အရ ရန်ကုန်အနောက်ပိုင်းခရိုင် တရားရုံးပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီးအမှတ်
၁၆/၂၀၀၄ တွင် တရားစွဲဆိုပြီး အပြစ်ပေးခဲ့သည်။

ထို့ပြင် တရားခံမျိုးထွန်း(ခ)မျိုးထူးအား ၁၅-၁-၂၀၀၄ ရက်နေ့
သက်သေခံပစ္စည်းများနှင့်အတူ ဖမ်းဆီးရမိပြီးနောက် ရဲတပ်ဖွဲ့က

ဆက်လက်စစ်ဆေးရာတွင် ကွင်းဆက်ဖြစ်စဉ်များ ကျန်ရှိနေကြောင်း ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ၁၇-၁-၂၀၀၄ ရက်နေ့တွင် အမှုမှ တရားခံ မျိုးထွန်း(ခ)မျိုးထူးအားထပ်မံစစ်ဆေးဖော်ထုတ်ချက်အရ အင်းစိန်မြို့ နယ်၊ ရန်ကုန်နည်းပညာတက္ကသိုလ် ဘောလုံးကွင်းဘေး၊ မျိုးထွန်း(ခ) မျိုးထူးညွှန်ပြပေးသော ချုံအတွင်းမှ ရွှေသမင် ပလပ်စတစ်ဘူး သေး ၅ ဘူးအတွင်းထည့်လျက် ဘိန်းဖြူမှုန့်အလေးချိန် ၅.၀၁၂၉ ဂရမ် ခန့်နှင့်မူးယစ်ဆေးဝါးရောင်းချရာတွင်သုံးသော ဘိန်းဖြူမှုန့်များကပ်နေ သည့်ဆပ်ပြာဘူးခွဲအနီရောင် ၁ လုံး၊ ဘိန်းဖြူမှုန့် များကပ်နေသော အစိမ်းနုရောင်ဆပ်ပြာဘူးခွဲ ၁ လုံး၊ ဘိန်းဖြူမှုန့်များ ကပ်နေသော ပန်းနုရောင်ဆပ်ပြာဘူးခွဲ ၁ လုံး၊ ဘိန်းဖြူမှုန့်များကပ်နေ သော ပန်းနုရောင်အဖုံးဖြင့် ပလပ်စတစ်ဘူးခွဲ ၁ လုံး၊ ဘိန်းဖြူမှုန့်များ ကပ်နေသော အစိမ်းနုရောင် အဖုံးဖြင့် ပလပ်စတစ်ဘူးခွဲ ၁ ခု၊ ဘိန်းဖြူ မှုန့်များ ကပ်နေသည့် ဘိန်းဖြူချိန်တွယ်ရာတွင် အသုံးပြုသည့် ဘားပလက် ဆေးပြားဘူးခွဲ ၁ ဘူးနှင့် ဆက်စပ် ပိုက်လုပ်ထားသော ဘောပင် အဖုံး ၁ ခု၊ အသုံးပြုထားသော ဖယောင်းတိုင်အတို ၂ တိုင်၊ ဘိန်းဖြူမှုန့်များကပ်နေသည့် ရေဘူး ၁ဘူး၊ ဘိန်းဖြူမှုန့်များ ထည့်ရာတွင် သုံးသောပလပ်စတစ်ဘူးခွဲ ၃၅ ခု၊ ပလပ်စတစ်အိတ်သေး ၃၄ ခု၊ အနက်ရောင်ကျွတ်ကျွတ်အိတ် ၁ လုံး၊ ရွှေသမင်သူငယ်နာ ပေါင်းချုပ် စာတမ်းပါစက္ကူအိတ်ခွဲ ၄၄၃ ခု၊ မြွေရေခွဲ၃အိတ်တို့ကို မျိုးထွန်း(ခ) မျိုးထူးမှ သက်သေများရှေ့ပေးအပ်သဖြင့် ရှာဖွေပုံစံဖြင့် သိမ်းဆည်းပြီး မျိုးထွန်း(ခ) မျိုးထူးနှင့်အပေါင်းပါ ၂ ဦးအပေါ် မူးယစ် ဆေးဝါးနှင့် စိတ်ကိုပြောင်းလဲစေသော ဆေးဝါးများဆိုင်ရာ ဥပဒေ ပုဒ်မ၁၉(က)/၂၀(က)အရ ရန်ကုန်အနောက်ပိုင်း ခရိုင်တရားရုံး ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အမှုကြီးအမှတ် ၁၅/၂၀၀၄ ဖြင့် တရားစွဲဆိုပြီး မျိုးထွန်း (ခ)မျိုးထူး တစ်ဦးတည်းကို အပြစ်ပေးခဲ့သည်။ အမှုနှစ်မှု စလုံးတွင် တရားခံ မျိုးထွန်း(ခ)မျိုးထူးမှာ သီးခြားစီအပြစ်ပေးခံခဲ့ရသူဖြစ်သည်။

၂၀၀၆
မျိုးထွန်း
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

ဤအမှုတွင် အယူခံတရားလို မျိုးထွန်း(ခ)မျိုးထူး၏ရှေ့နေက
 လာရောက်လျှောက်ထားမှု မရှိခဲ့ပေ။ နိုင်ငံတော်အတွက်လိုက်ပါ
 ဆောင်ရွက်သော ရှေ့နေချုပ်ရုံး ညွှန်ကြားရေးမှူးကလျောက်လဲရာ
 တွင် ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၁၆/၂၀၀၄ တွင် သက်သေခံပစ္စည်းများကို
 တရားခံ၏ ညွှန်ပြချက်အရတွေ့ရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ သိမ်းဆည်းရမိ
 သော သက်သေခံပစ္စည်းများမှာ ဓာတုဗေဒပြန်စာအရ ဟယ်ရိုးအင်း
 ကလိုရိုက်ဖြစ်သည်ဟု ပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ ထောက်လှမ်းရေး တပ်ဖွဲ့
 ထံထွက်ဆိုခဲ့သော မျိုးထွန်း၏အစစ်ခံချက်အရလည်း မျိုးထွန်း သည်
 အပြစ်ရှိသည်ဟု ပေါ်လွင်ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် ပြစ်မှုကြီး အမှတ်
 ၁၆/၂၀၀၄ တွင် မျိုးထွန်းအား ၁၉၉၃ ခုနှစ်၊ မူးယစ်ဆေးဝါးနှင့် စိတ်ကို
 ပြောင်းလဲစေသော ဆေးဝါးများဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၁၉(က) အရ
 အလုပ်နှင့်ထောင်ဒဏ်(၂၀)နှစ်ချမှတ်ခဲ့ခြင်းမှာ မှားယွင်းမှု မရှိကြောင်း၊
 ၁၇-၁-၂၀၀၄ ရက်နေ့က ဘိန်းဖြူများရှာဖွေသိမ်းဆည်းရမိ မှုအတွက်
 ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၁၅/၂၀၀၄ ဖြင့် စွဲဆိုသည့်အမှု၌ သက်သေခံ
 (က)ရှာဖွေပုံစံပါ ရွှေသမင်သုဇယ်နာပေါင်းချုပ် စာတမ်းပါစက္ကူအိတ်ခွဲ
 ၄၄၃ အိတ်နှင့် မြေရေခွဲအိတ် ၃ အိတ်တို့ကိုလည်းကောင်း
 သက်သေခံ(ခ)ရှာဖွေပုံစံပါအမှတ်စဉ်(၁)မှ(၁၃)ထိ ဘိန်းဖြူများ
 အပါအဝင်သက်သေခံပစ္စည်းများကိုလည်းကောင်း၊ မျိုးထွန်းက
 အပ်ပေးခဲ့သည်မှာ ပေါ်လွင်ကြောင်း၊ ဓာတုဗေဒပြန်စာအရလည်း
 သက်သေခံအဖြူမှုန့်များသည် ဘိန်းဖြူမှုန့်များဖြစ်သည်မှာ ပေါ်လွင်
 ကြောင်း၊ မျိုးထွန်းသည်ဘိန်းဖြူများကို ရောင်းချရန်အလို့ငှာ လက်ဝယ်
 ထားသည်ဟု ပေါ်ပေါက်ပါသဖြင့် ၁၉၉၃ခုနှစ် မူးယစ်ဆေးဝါးနှင့်
 စိတ်ကိုပြောင်းလဲစေသော ဆေးဝါးများဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၁၉(က)
 အရ အလုပ်နှင့်ထောင်ဒဏ်(၂၀)နှစ်ကျခံစေရန် ချမှတ်သော အမိန့်မှာ
 လည်း မှားယွင်းမှုမရှိကြောင်းတို့ကို လျှောက်လဲသည်။ ဆက်လက်
 လျှောက်လဲရာတွင် ၁၅-၁-၂၀၀၄ ရက်နေ့ သက်သေခံပစ္စည်း တွေ့ရှိ

သိမ်းဆည်းမှုတွင် ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၁၆/၂၀၀၄ ဖြင့် တစ်မှု ၁၇-၁-၂၀၀၄ ရက်နေ့ သက်သေခံပစ္စည်း တွေ့ရှိမှုအတွက် ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၁၅/၂၀၀၄ ဖြင့် တစ်မှု သီးခြားစွဲဆို၍ပြစ်ဒဏ်သီးခြားပေးခဲ့ရာတွင် သက်သေခံဘိန်းဖြူ များတွေ့ရှိရသည့်နေရာများမှာ တစ်မှုနှင့်တစ်မှု နေရာချင်းမတူညီကြောင်း၊ သီးခြားနေရာနှစ်ခုမှ ဘိန်းဖြူများ တွေ့ရှိ သည့်အတွက် အမှုနှစ်မှုကို ခွဲခြား၍တရားစွဲဆိုခြင်းမှာ ကျင့်ထုံး ဥပဒေ နှင့် ညီညွတ်ကြောင်း၊ ပြစ်မှုနှစ်မှုမှ ပြစ်ဒဏ်များကို သီးခြားစီ ကျခံစေအမိန့်ချမှတ်ထားခြင်းမှာလည်း ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်ကြောင်း၊ အထူးအယူခံမှုနှစ်မှုစလုံးကို ပလပ်သင့်ကြောင်းလျှောက်လဲသည်။

ယခုအထူးအယူခံမှုနှစ်မှုတွင် ထုတ်နုတ်ထားသည့် ပြဿနာမှာ တစ်တည်းသော ပြဿနာရပ်ဖြစ်သဖြင့် အထူးအယူခံမှုနှစ်မှုကို တစ်ပေါင်းတည်းသုံးသပ်ဆုံးဖြတ်သွားရမည်ဖြစ်သည်။ အမှုများတွင် အဓိကစိစစ်ရမည့်အချက်များမှာ အယူခံတရားလိုမျိုးထွန်း(ခ)မျိုးထူး အား အမှုနှစ်မှုခွဲခြားတရားစွဲဆိုခြင်းသည် ဥပဒေနှင့်ညီမညီဆိုသည့် အချက်နှင့်ပြစ်ဒဏ်နှစ်ရပ်သီးခြားစီကျခံစေခြင်းသည် ဥပဒေအရ မှန်ကန်မှုတူရှိမရှိဆိုသော အချက်များပင်ဖြစ်သည်။ ရန်ကုန် အနောက်ပိုင်းခရိုင်တရားရုံးပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၁၆/၂၀၀၄ ပါ သက်သေခံချက်များအရ မျိုးထွန်း(ခ)မျိုးထူးကို ဖမ်းဆီးရမိခဲ့သော နေ့မှာ ၁၅-၁-၂၀၀၄ ရက်နေ့ဖြစ်သည်။ သက်သေခံမှုယစ်ဆေးဝါးများ နှင့်အတူ ဖမ်းဆီးရမိခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုအမှုမှသက်သေခံပစ္စည်းများ ကို ဘောလုံးကွင်းအနီးချုံထဲမှ တွေ့ရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ အဆိုပါ အမှု တွင် တရားခံမျိုးထွန်း(ခ)မျိုးထူး၊ မောင်ရွှေနီ၊ မချိုမာလာ၊ ဒေါ်ခင်ကြိုင်၊ မောင်ဝင်းဇော်၊ မောင်မျိုးဝင်းနိုင်၊ မောင်သန်းဝင်းအောင်၊ မောင်မောင်ဝင်း၊ မောင်မျိုးအောင်နှင့်မမြမြအေး တို့ကို တရားစွဲအပြစ် ပေးခဲ့ခြင်းဖြစ် သည်။

ရဲတပ်ဖွဲ့က မျိုးထွန်း(ခ)မျိုးထူးကို ၁၅-၁-၂၀၀၄ ရက်နေ့က

၂၀၀၆
မျိုးထွန်း
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

ဖမ်းဆီးပြီး ဆက်လက်စစ်ဆေးရာတွင် သက်သေခံပစ္စည်းများ ကျန်ရှိ
နေကြောင်း ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ၁၇-၁-၂၀၀၄ ရက်နေ့တွင်
တရားခံ မျိုးထွန်း(ခ)မျိုးထူးညွှန်ပြသော ချုံအတွင်းမှ သက်သေခံပစ္စည်း
များကို ထပ်မံရှာဖွေသိမ်းဆည်းရမိခဲ့သည်။ သက်သေခံပစ္စည်းထပ်မံ
တွေ့ရှိသောနေရာလည်း ယခင်ပထမတစ်ကြိမ်က သက်သေခံပစ္စည်း
တွေ့ရှိသောချုံနှင့်ပေ ၂၀ အကွာချုံပုတ်နေရာမှဖြစ်သည်။ အဆိုပါ
၁၇-၁-၂၀၀၄ ရက်နေ့ဖြစ်စဉ်အတွက် ရန်ကုန်အနောက်ပိုင်းခရိုင်
တရားရုံး ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီးအမှတ် ၁၅/၂၀၀၄ တွင် တရားခံ
မျိုးထွန်း(ခ) မျိုးထူး၊ နောင်နောင်နှင့်မျိုးမင်းအောင်တို့ ၃ ဦးကို တရားစွဲ
ဆိုခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်းတွေ့ရှိရသည်။ ထိုအမှုတွင် တရားခံ မျိုးထွန်း(ခ)
မျိုးထူးတစ်ဦး ကိုသာ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်နိုင်ခဲ့သည်။ အခြားသူများ
နှင့်ပူးပေါင်းပြီး ပြစ်မှုကျူးလွန်ခဲ့သည်ဟု ကောက်ယူနိုင်သော
သက်သေခံချက်မတွေ့ခဲ့ရပေ။ အမှုနှစ်ခုတွင် သိမ်းဆည်းရမိသော
သက်သေခံပစ္စည်းများမှာ အမျိုးတူပစ္စည်းများဖြစ်ကြောင်း၊ ဘောလုံး
ကွင်းအနီးရှိချုံအနီးတစ်ဝိုက် မှ နှစ်ကြိမ်ခွဲ၍ ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့ခြင်း
ဖြစ်ကြောင်း၊ တရားခံမျိုးထွန်း(ခ) မျိုးထူး၏ အစစ်ခံဖော်ထုတ်ချက်
အရရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း သက်သေခံချက်များအရ
ပေါ်ပေါက်သည်။ ၁၅-၁-၂၀၀၄ ရက်နေ့က ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည့် ရှေးဦး
ဖြစ်စဉ်အတွက် တရားခံမျိုးထွန်း(ခ)မျိုးထူး အပါအဝင်တရားခံ ၉ ဦးမှာ
၁၉၉၃ခုနှစ်၊ မူးယစ်ဆေးဝါးနှင့်စိတ်ကို ပြောင်းလဲစေသော ဆေးဝါး
များဆိုင်ရာဥပဒေအရပြစ်မှုထင်ရှားစီရင် ခံခဲ့ရသည်။ တရားခံမျိုးထွန်း
(ခ)မျိုးထူးသည် အဆိုပါဥပဒေပုဒ်မ ၁၉(က)အရ ထောင်ဒဏ်(၂၀)နှစ်၊
ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ခံခဲ့ရသည်။ ထပ်မံပေါ်ပေါက်ခဲ့သော ၁၇-၁-၂၀၀၄ ရက်
နေ့က အမှုဖြစ်စဉ်တွင် မူလတရားခံမျိုးထွန်းတစ်ဦးသာ ပြစ်မှုထင်ရှား
စီရင်ခြင်းခံခဲ့ရသည်။

၁၅-၁-၂၀၀၄ ရက်နေ့က ပေါ်ပေါက်ခဲ့သော ပထမဖြစ်စဉ်

အတွက် တရားစွဲဆိုသော ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီးအမှတ် ၁၆/၂၀၀၄ တွင် တရားခံများအားထောက်လှမ်းရေး တပ်ဖွဲ့ကစစ်ကြောထားခဲ့သည့် မှတ်တမ်းများကို သက်သေခံအဖြစ် တင်သွင်းထားသည်။ ထိုမှတ်တမ်းများတွင် အဓိကတရားခံ မျိုးထွန်း(ခ)မျိုးထူးက ဘိန်းဖြူများဝယ်ယူရရှိခဲ့ပုံ၊ ပြန်လည်ရောင်းချခဲ့ပုံနှင့်သိုဝှက်ထားရှိပုံများကို ထွက်ဆိုထားခဲ့သည်။ ဝယ်ယူရရှိသောဘိန်းဖြူများကို ဘူးငယ်များဖြင့် ထည့်သွင်းပြီး နည်းပညာကတ္တသိုလ်ဘောလုံးကွင်းအနီး လူသူအရောက်အပေါက်နည်းသော ချုံအတွင်းသိုဝှက်ထားခဲ့ကြောင်း ထွက်ဆိုထားသည်။ မျိုးထွန်း(ခ)မျိုးထူး၏ အစစ်ခံထွက်ဆိုချက်များသည် ပစ္စည်းရှာဖွေတွေ့ရှိမှုဖြစ်စဉ်များနှင့်ကိုက်ညီနေကြောင်းတွေ့ရသည်။ ထို့ကြောင့် ၁၅-၁-၂၀၀၄ ရက်နေ့က ပေါ်ပေါက်ခဲ့သောပထမဖြစ်စဉ်အတွက် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အမှုကြီးအမှတ် ၁၆/၂၀၀၄ တွင် မျိုးထွန်း(ခ)မျိုးထူးအားပြစ်မှု ထင်ရှားစီရင်ခဲ့ခြင်းမှာ သက်သေခံချက်များလုံလောက်ကြောင်း၊ ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်ကြောင်းသုံးသပ်ရရှိသည်။

မျိုးထွန်း(ခ)မျိုးထူးအား ၁၅-၁-၂၀၀၄ ရက်နေ့တွင် ဖမ်းဆီးပြီး စစ်ကြောရေးအဖွဲ့များက စစ်ဆေးကြရာတွင် မျိုးထွန်း(ခ)မျိုးထူးက ပြစ်မှုနှင့်သက်ဆိုင်သည့်အချက်များကို ထွက်ဆိုခဲ့ရာ ၎င်း၏ထွက်ဆိုချက်များကို ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၁၆/၂၀၀၄ တွင် သက်သေခံအမှတ်(ပ) အဖြစ် တင်သွင်းထားသည်။ အဆိုပါ ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၁၆/၂၀၀၄ ၏ အစစ်ခံချက်များကို အကြောင်းပြုပြီး ၁၇-၁-၂၀၀၄ ရက်နေ့တွင် ရဲတပ်ဖွဲ့က သက်သေခံပစ္စည်းများ ထပ်မံရှာဖွေကြရာ ၁၅-၁-၂၀၀၄ ရက်နေ့က သက်သေခံပစ္စည်းများကိုတွေ့ရှိသော နေရာတစ်ဝိုက်မှပင် သက်သေခံ ဘိန်းဖြူများနှင့် အခြားပစ္စည်းများကို တွေ့ရှိခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် မျိုးထွန်း(ခ)မျိုးထူးအား ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီး အမှတ် ၁၅/၂၀၀၄ ဖြင့် သီးခြားတစ်မှု တရားစွဲဆိုခြင်းဖြစ်သည်။ သီးခြားတစ်မှုဖြင့်စွဲဆို သော်လည်း အဆိုပါအမှုအတွက် စစ်ကြောရေး

၂၀၀၆
မျိုးထွန်း
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

အဖွဲ့က သီးခြား စစ်ကြောထားသော မှတ်တမ်းမတွေ့ရပေ။ တရားခံ မျိုးထွန်း(ခ) မျိုးထူးက ရဲအရာရှိထံအစစ်ခံရာတွင် ဖော်ထုတ်ရရှိသော ကွင်းဆက်များကို အခြေခံပြီး မျိုးထွန်း(ခ)မျိုးထူး အပေါ်ပြစ်မှုထင်ရှား စီရင် ထားခြင်းဖြစ်သည်။ အခြားခိုင်မာသော သီးခြားသက်သေခံချက် မတွေ့ရပေ။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီးအမှတ် ၁၅/၂၀၀၄ တွင် ၁၇-၁-၂၀၀၄ ရက်နေ့က ရှာဖွေတွေ့ရှိသော သက်သေခံပစ္စည်းအတွက် တရားစွဲဆို အပြစ် ပေးထားသော်လည်း အဆိုပါသက်သေခံပစ္စည်းများသည် ပြစ်မှု ဆိုင်ရာအမှုကြီးအမှတ် ၁၆/၂၀၀၄ ဖြစ်စဉ်နှင့်ဆက်စပ်မှု မရှိသော သီးခြား ဖြစ်စဉ်ဖြစ်ကြောင်း၊ တရားခံမျိုးထွန်း(ခ)မျိုးထူးက သီးခြား ကျူးလွန်ခဲ့သော အပြုအမူဖြစ်ကြောင်း၊ တရားလိုဘက်က သက်သေ ထင်ရှားမပြ နိုင်ခဲ့ပေ။ တရားခံမျိုးထွန်းက ဘိန်းဖြူများကို အခြားသူများထံမှ အကြိမ်ကြိမ်ဝယ်ယူခဲ့ကြောင်း၊ အကြိမ်ကြိမ် ပြန်လည် ရောင်းချခဲ့ကြောင်း ထွက်ဆိုသော်လည်း ယခုပြစ်မှုကြီး အမှတ် ၁၅/၂၀၀၄ ပါ သက်သေခံ ပစ္စည်းများမှာ မည်သူထံက မည်သည့်နေ့က ဝယ်ယူရရှိ သည်ဆိုသော အချက်၊ ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၁၆/၂၀၀၄ ပါ ဖြစ်စဉ်နှင့် သီးခြားစီ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည်ဆိုသော အချက်ကို တရားလိုဘက်က သက်သေမပြနိုင်ခဲ့ပေ။ ပြစ်မှု ဆိုင်ရာအမှုကြီး အမှတ် ၁၅/၂၀၀၄ အတွက် သီးခြားအရေးယူအပြစ်ပေး နိုင်ရန် သီးခြားသက်သေခံချက် မတွေ့ရ ဟုဆိုရမည်။ သီးခြားစီကျူးလွန် ခဲ့သော ပြစ်မှုများအတွက် တရားခံအပေါ် သီးခြားအမှုများခွဲပြီး တရား စွဲဆိုအပြစ်ပေးနိုင်သော်လည်း ဖြစ်စဉ်တစ်ရပ်တည်းတွင် ဆောင်ရွက်ခဲ့ သော အပြုအမူများကို ခွဲခြားပြီး သီးခြားအမှုများ စွဲဆိုခြင်းမှာ မှန်ကန် သည်ဟု ဆိုနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီး အမှတ် ၁၅/၂၀၀၄ မှ သက်သေခံ ပစ္စည်းများသည် ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၁၆/၂၀၀၄ ကို စစ်ဆေးဖော်ထုတ်

ရာမှ တွေ့ရှိ ရသော သက်သေခံပစ္စည်းများသာဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ပြစ်မှု ကြီးမှုအမှတ် ၁၆/၂၀၀၄ တွင်သာ သက်သေခံပစ္စည်းများကို တစ်ပေါင်းတည်း တင်သွင်းအရေးယူသင့်သည်ဟု သုံးသပ်ရရှိသည်။ အဆိုပါ ၁၇-၁-၂၀၀၄ ရက်နေ့က တွေ့ရှိရသော သက်သေခံပစ္စည်းများနှင့်စပ်လျဉ်း၍ တရားခံကသီးခြားပြစ်မှု ကျူးလွန်ခဲ့ပါသည်ဟု ကောက်ယူနိုင်သော သက်သေခံချက်မရှိဘဲ တရားခံမျိုးထွန်း(ခ)မျိုးထူး အပေါ် အပြစ်ပေးခဲ့ခြင်းမှာ မှန်ကန်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

ထို့ကြောင့် ရဲစုံစမ်းစစ်ဆေးမှုအောက်တွင် ရှိသောအချုပ် တရားခံ၏ထုတ်ဖော်ပြောကြားချက်အရ အလားတူသက်သေခံပစ္စည်းများကို တစ်ဆက်တစ်စပ်တည်းသိမ်းဆည်းရမိသည့် အခြေအနေတွင် ဥပဒေတစ်ရပ်တည်းဖြင့်အမှုနှစ်မှုခွဲပြီးစွဲဆိုကာ ပြစ်ဒဏ်နှစ်ရပ်ကို သီးခြားစီကျခံစေရန်ချမှတ်ခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်ခြင်းမရှိကြောင်း ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထူးအယူခံမှုအမှတ် ၁/၂၀၀၆ အတွက် ဖြေကြားသည်။ ရန်ကုန်အနောက်ပိုင်းခရိုင်တရားရုံး ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီးအမှတ် ၁၆/၂၀၀၄ နှင့် စပ်လျဉ်းသည့် လက်ရှိတည်ဆဲအမိန့်များအပေါ် ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ရန်အကြောင်းမရှိသဖြင့် အဆိုပါအမှုနှင့် စပ်လျဉ်းသည့် အမိန့်များကို အတည်ပြုသည်။ ရန်ကုန်အနောက်ပိုင်းခရိုင်တရားရုံး ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီး အမှတ် ၁၅/၂၀၀၄ တွင် တရားခံမျိုးထွန်း(ခ)မျိုးထူးအား ၁၉၉၃ခုနှစ်၊ မူးယစ်ဆေးဝါးနှင့်စိတ်ကို ပြောင်းလဲစေသော ဆေးဝါးများဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၁၉(က) အရ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်သည့်အမိန့်နှင့်ထောင်ဒဏ် (၂၀)နှစ်ချမှတ်ခဲ့သည့် အမိန့်များကိုလည်းကောင်း၊ ထိုအမိန့်များကို အတည်ပြုခဲ့သည့် တိုင်းတရားရုံးနှင့်တရားရုံးချုပ်တို့၏ အမိန့်များကိုလည်းကောင်း ပယ်ဖျက်သည်။ ထိုအမှုနှင့်စပ်လျဉ်းသမျှအယူခံတရားလို မျိုးထွန်း(ခ)မျိုးထူးအား အမှုမှအပြီးအပြတ်လွတ်ကြောင်းအမိန့်ချသည်။

၂၀၀၆
မျိုးထွန်း
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်